

22 APRILIE **ZIUA PĂMÂNTULUI**

COLEGIUL NAȚIONAL **”ZINCA GOLESCU” PITEȘTI**

**Pământul nu ne cere imposibilul,
ci doar decența de a nu-l distruge!**

**Fiecare alegere de azi scrie povestea
lumii în care vom trăi mâine!**

Nu e doar o zi din calendar. E o oglindă în care ne vedem, poate mai clar decât ne-am dori: cât luăm și cât oferim înapoi. Pământul nu are nevoie de promisiuni mari, ci de gesturi constante. Nu de perfecțiune, ci de responsabilitate.

Trăim într-un timp în care nu mai putem spune că nu am știut. Știm ce înseamnă schimbările climatice, știm exact impactul nociv al plasticului, știm că resursele nu sunt infinite. Iar când știi și alegi să nu acționezi, tăcerea devine complicitate. Cunoaștem consecințele, dar alegem prea des să le ignorăm. Informația există, dar voința de a schimba lipsește. Nu mai este vorba de necunoaștere, ci de alegere. Și poate că adevărul cel mai greu e acesta: nu distrugem planeta, ci ne distrugem șansa de a trăi pe ea.

Dar există și o veste bună: fiecare alegere contează și încă nu e prea târziu! Fiecare decizie de a evita risipa, fiecare copac plantat, fiecare gest de consum responsabil, fiecare produs reutilizat. Nu sunt gesturi mici – sunt începuturi. Iar începuturile, repetate de milioane de oameni, devin schimbare reală. Pentru că schimbarea nu începe cu mulțimi – începe cu conștiință. Cu momente mici în care alegi să-ți pese. Cu decizii aparent ne semnificative, dar repetate cu încăpățănare.

Ziua Pământului nu ne cere să salvăm Planeta într-o zi. Ne cere să nu o mai rănim în fiecare zi. Poate că nu putem schimba lumea singuri. Dar putem schimba felul în care trăim. Și uneori, asta e suficient ca să înceapă totul.

Astăzi, nu doar celebrăm Pământul. Ne reamintim că suntem parte din el. Astăzi nu e despre vină. E despre responsabilitate. Despre a recunoaște că facem parte din problemă, dar și din soluție.

Pământul nu strigă. Nu cere. Nu se apără. Doar îndură. Iar liniștea lui nu e un semn că totul e bine – e un semn că noi nu ascultăm. În tăcerea naturii se adună toate consecințele zgomotului nostru.

Pământul nu are nevoie de eroi. Are nevoie de oameni care nu mai întorc privirea.

Iar poate, într-o zi, vom învăța nu doar să trăim pe această planetă... ci să trăim în armonie cu ea!